

Göktürk tarihinin meseleleri:

YENİSEY YAZITLARININ YAYINLARINDAKİ BAZI OKUMA VE ANLAMLANDIRMALARIN DÜZELTİLMESİ, YENİ OKUMA VE ANLAMLANDIRMA TEKLİFLERİ

Osman Fikri SERTKAYA

0. Yenisey yazıtlarının ilk zikri Romen seyyah ve Büyük Elçi Nikolay Gavriloviç Spafariy-Milesku ile ondan nakiller yapan Semen Ul'yanoviç Remezov tarafından yapılmıştır. Ancak bu yazıtların keşfi 1721 yılında Daniel Gottlieb Messerschmidt ile Philipp Johann von Tabbert-Strahlenberg'in Yukarı Yenisey'de Uybat nehrinin kıyısında *Uybat-III* (E 32) ile *Uybat-I* (E 30) yazıtlarını görmeleri ile başlar.

Yenisey yazıtlarının keşfinin tarihinde yukarıda geçen isimleri yazıtların daha sonra gelen kâşifleri olan Peter Simonoviç Pallas, Grigoriy Ivanoviç Spasskiy, Matthias Aleksander Castrén, N. A. Kostrov, E. F. Korçakov, Petr Evdoksimoviç Kuznetskov-Krasnoyarskiy, Ivan Timofeyeviç Savenkov, Proskuryakov, Johan Reinhold Aspelin gibi isimler takip eder¹.

1720'li yıllarda başlayarak 1993'ün sonuna kadar geçen zaman zarfında Yenisey nehri havasında bulunan yazıt sayısı 160'ı aşmaktadır.

Yenisey yazıtları önce Wilhelm Radloff tarafından *Die alttürkischen Inschriften der Mongolei*² adlı eserinde metin transkripsiyonu ve tercümesi ile sözlük şeklinde yayımlanmıştır. Wilhelm Radloff'un yayımladığı metin sayısı 40'tır.

¹ Bu konuda daha fazla bilgi için bk. Osman Fikri Sertkaya, "Eski Türkçe (Göktürkçe ve Uygurca) araştırıcısı olarak Wilhelm Radloff", *Türk Dili*, c. LVI, sa. 444, Aralık 1988, s. 303-317.

² St. Petersburg, 1895.

Hüseyin Namık Orkun Radloff'tan 45 yıl sonra Türkiye'de *Eski Türk Yazıtları*³ adlı eserinin III. cildinde 40'dan fazla Yenisey yazıtını metin transkripsiyonu, tercümesi ve açıklama notları ile birlikte yayımlamıştır. Genellikle Türkiye'de bilinen Yenisey yazıtları H. N. Orkun'un *Eski Türk Yazıtları* adlı 4 ciltlik eserinde yayımlamış olduğu 47 metindir.

Sergey E. Malov *Eniseyskaya Pis'mennost Tyurkov*⁴ adlı eserinde ilk 51 Yenisey yazımı transkripsiyon, tercüme ve açıklama notları ile birlikte yayımlamıştır.

Malov'dan sonraki yayınlar ise genellikle yeni bulunan taşlar hakkındaki küçük makaleler şeklinde olmuştur.

Dmitriy D. Vasilyev 1983 yılında yayımladığı *Korpus Tyurkskih Runiçeskikh Pamyatnikov Basseyna Yeniseya* adlı katalogunda 145 Yenisey yazıtını tavsif etmekte ve metinlerden büyük bir kısmının transliterasyonunu vermektedir.

Radloff, Orkun, Malov ve Vasilyev'in neşirleri karşılaştırıldığında tespitler arasında çok önemli farklar görülmektedir.

Transkripsiyon, transliterasyon ve tercümelerdeki bu farklar ile ilgili olarak zaman zaman yeni teklifler ve düzeltmeleri ihtiva eden araştırmalar yayımlanmıştır. Meselâ: Dmitriy Mihailoviç Nasilov, "Nekotorie zameçaniya k pročteniyu Yeniseyskih pamyatnikov (Yenisey yazıtlarının okunuşu üzerine bazı notlar)"⁵, adlı yayınında E 13, 28, 42 ve 51'deki bazı ibareleri düzeltir. Keza Igor Valentinoviç Kormišin, "Otopsiye dayanarak Yenisey yazıtlarının okunmasında bazı düzeltmeler" adlı *Altinci Milletler Arası Türkoloji Kongresi*'nde⁶, 20 Eylül 1988 Salı günü sunduğu bildirisinde Yenisey yazıtları üzerinde güzel düzeltmelerde bulunur.

1991 yılının yazında Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanlığı adına Güney Sibirya'da Hakasya ve Tuva Cumhuriyetleri'nin müzeleri ve arazilerinde meslekdaşım Dmitriy Dmitriyeviç Vasilyev ile birlikte yaptığım inceleme seyahatinde arazide beş yeni Yenisey yazımı bulduk. Bunun yanında Abakan, Minusinsk ve Kızıl müzelerinde korunan Yenisey yazıtları üzerinde çalışarak dört nâşirin birbirinden ayrı okuduğu şekilleri incelemek imkanını buldum.

³ İstanbul, 1940.

⁴ M.-L. 1952.

⁵ *Pismennie Pamyatniki Vostoka*, Istoriko-Filologicheskie Issledovaniya, 1971, Moskova 1974, s. 204-214.

⁶ İstanbul 19-23 Eylül 1988.

Bu inceleme sonucunda yazitlardaki bir çok harf, kelime, ibare ve satır hakkında değişik görüşlerim oldu. Bunlardan bazılarını burada sunmak istiyorum.

1. D. D. Vasilyev'in *Korpus*'nda *Begire* (E.11) yazıtının 6. satırının son kelimesi *(a)zd¹m(a)* şeklinde okunmuştur. Orijinal metinde ise Radloff, Orkun, Malov ve Vasilyev'in Z okuduğu ligatür çok açık bir şekilde NY olarak teşhis edilmektedir ve metinde ئ şeklinde olmak üzere ayna pozisyonunda yazılmıştır.

Osman Nedim Tuna III. Sovyet-Türk Kolloquumu'nda⁷ sunduğu "Eski Doğu Türk yazısında kullanılan ligatürler ve bunlarla ilgili bâzı meseleler üzerine" adlı bildirisinde NY ligatürünün yapısını $\text{N}^1 + \text{Y}^2 = \text{ئ}$ NY şeklinde çözmektedir.

NY sesi kelime başında geçmez. Kelime ortası ve sonunda ise eski Türkçe'de şu örneklerde geçer:

İŞİM	FİİL	EK
-NY-		
anŷig EDPT 182 a-b	Ø	-kîny a/-kîny e
bakanŷak EDPT 316 b-317 a		
kanŷu EDPT 632b-633b		
kanŷak EDPT 636b		
kön̄ek Hs-Ts. Biog. Anm. 1826		
kunŷaş~künŷeş EDPT 679 a (kuyaş) 734 a-b (küneş)		
osanŷuk EDPT 249a-b		
tonŷak EDPT 519a-b (tunŷa:ğ)		
turnŷa~turnŷya EDPT 551b		

⁷ *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı - Belleten 1990*, Ankara 1994, s. 217-218.

İŞİM	FİİL
-NY	
bogany <i>EDPT</i> 316 a -> 322 a (boğay)	bany- <i>EDPT</i> 348a
çigany <i>EDPT</i> 408b-409a	günny- <i>EDPT</i> 726b
kiny <i>EDPT</i> 631a	kany- <i>EDPT</i> 632a
kitany <i>EDPT</i> 189 a (öngre'de)	kony- Hs-Ts. Biog. Anm. 1826
kony <i>EDPT</i> 631a-b	köny- <i>EDPT</i> 726b (küny)
yonny~yunny <i>EDPT</i> 941a-b	sany- Hs-Ts. Biog. Anm. 1826
	tanı- Hs-Ts. Biog. Anm. 1826
	yanı- <i>EDPT</i> 942a-b

Bu örneklerde baktığımızda NY sesinin kelime ortasında 9 isim ve 1 ekte, kelime sonunda ise 6 isim ve 8 fiilde geçtiğini görürüz.

Begire (E 11) yazıtında geçen kelimeyi ZD¹M yerine NYD¹M şeklinde transliterasyonladığımızda (a)nýd(i)m transkripsiyonunu yapmak imkânı doğuyor. Kelime cümlede şöyle geçmektedir. y(a)s(i)m y(i)ti y(i)tm(i)s (a)nýd(i)m: Ben bu cümleyi "Altmış yedi yaşam(da) oldum" şeklinde tercüme ediyorum.

Böylece daha önce any- fiili için *A Grammar of Orkhon Turkic*'de "any- to fear, dread (cf. Mog. ayu- id.)"⁸ ve "anýt- to frighten, threaten (cf. aný-)"⁹ maddelerinde verilen "korkmak" ve "korkutmak" anlamı da "ölmek" ve "öldürmek" şeklinde düzeltilmiş olmaktadır.

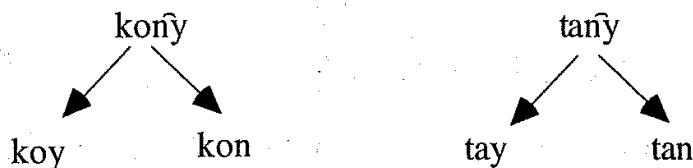
⁸ s. 305.

⁹ s. 306.

Keza Eski Türkçede çokça geçen *anŷ-i-g*¹⁰ isminin etimolojisini de -g ile yapılmış isim şeklinde bu fiile bağlayarak *anŷ-i-g* şeklinde açıklamak mümkün olmaktadır.

NY ligatürü ile geçen bir başka kelime de *Hemçik-Çırgak* (E 41) yazıtının 2. satırında geçen *T¹NY L¹R¹M* kelimesidir. Metinde "evlatlarım, oğullarım" anlamında geçen kelime NY sesinin parçalanması ile daha sonraki metinlerde *tay* şeklinde geçiyor¹¹.

Esas anlamı "at yavrusu" olan bu kelimenin *konŷ* kelimesinin yapısına benzettiği görülmüyor.

Ayrıca bu kelimenin Eski Türkçeden beri *çocuk*, *malak~balak>bala*, hattâ *enük*, *köpek*, *arslan* vs. gibi hayvan ve yavrularının insan yavruları için kullandıkları isimler için bir başka örnek olduğu da anlaşılmaktadır.

Yenisey yazıtlarının bu şekilde değerlendirilmesi sonucunda 1 ek, 15 isim ve 8 filde görülen NY sesli 24 örneğe 1 isim (*tanŷ*) ve 1 fiil (*anŷ-*) dan oluşan iki yeni veri eklemek imkanı doğmaktadır.

2. Igor V. Kormuşin *Uyuk-Turan* (E 3) yazıtının ilk satırında Radloff ve Malov tarafından *s(i)zde*, Orkun tarafından ise *y(a)z(i)da* transkripsiyonlanan kelimenin *s(i)zde* okunan şeklindeki S² | işaretini W (Ö) | şeklinde tamamlayarak *özde* şeklinde tamir ediyor. Aynı ibare izahsız olarak daha önce de T. Tekin tarafından *kuya(kunç(u)y(u)m özde og(u)l(u)m* şeklinde okunup "My princess in the vale, my children in the valley" şeklinde düzeltildi¹².

kuy ve *öz* kelimeleri ile *kuya(kunç uy(um) özde ogul(um)* şeklinde geçen ibârededeki klişe ifadeye dayanarak *Elegest-IV* (E 70) yazıtının ikinci satırını düzeltip tamamlamak mümkün olmaktadır.

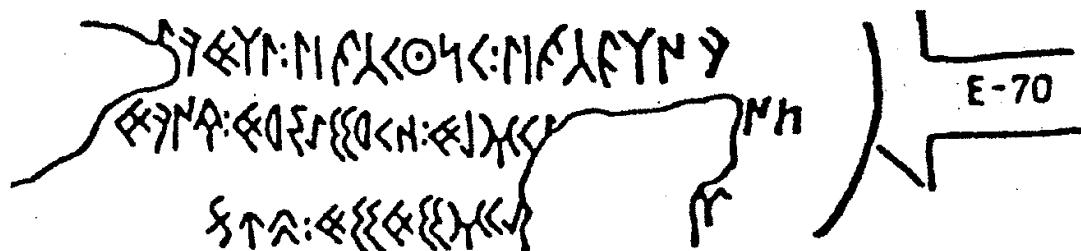
¹⁰ Sir Gerard Clauson, *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*, Oxford 1972, 182a-b.

¹¹ EDPT 566b *ta:y*.

¹² T. Tekin "On a Misinterpreted Word in the Old Turkic Inscriptions" *Ural-Altaische Jahrbücher*, 1964/1, s. 141.

E 70 yazıtını ilk yayımlayan Leonid Romanoviç Kızlasov "Noviy pamyatnik yeniseyskoy pis'mennosti (Yenisey yazısının yeni bir anıtı)"¹³, adlı makalesinde 2. satırı T²W .. WG¹L¹M : K¹WY¹D' NÇ Y¹M : B²WK²M... şeklinde okur ve metni tö(rt)... oğl(i)m : kuyda [ku]nç uy(i)m : bökmel(dim) şeklinde transkripsiyonlayarak "Çetireh ... moyh printsess v pokoyaḥ, ya nye nasladilsya (dört oğlum, huzur içerisindeki prenseslerimden ben zevk almadım)" şeklinde de tercüme eder.

D. D. Vasilyev de *Korpus*'ta Kızlasov'un transliterasyonunu aynen tekrarlar.

Yazıt dikkatli bir şekilde incelendiği zaman yazıtta bazı harflerin ayna pozisyonunda yazıldığı görülmektedir. Bu durum karşısında Kızlasov'un T²W Nh tö okuyarak tö(rt) şeklinde tamamladığı işaretleri ayna pozisyonunda ئەن نەن şeklinde tamir edip öz(de) şeklinde okuduğunuz zaman, satırı öz(de) og(u)l(u)m : kuyda [ku]nç(u)y(u)m : bökm[(e)d(i)m] şeklinde doğru transkripsiyonlamış oluruz.

Metin şöyle tamir edilebilir:

1. kül(ü)g ç(i)gşı : ur(u)n̄gu ç(i)gşı : il(i)mke : [bökm(e)d(i)m]

2. öz[de] og(u)l(u)m : kuyda [ku]nç(u)y(u)m : bökm [(e)d(i)m]

3. (e)r [(e)rd(e)mi(m)] (u)lug(a)dm(a)d(i)m : t(o)k(u)z [...]

3. Barik-III (E 7) yazıtının 4. satırı da aynı kalıp ibareye dayanılarak

kuyda : kuñç(u)y(u)m (a)gaka :

özda : og(u)l(u)m   ka : (a)d(i)r(i)ld(i)m

şeklinde yeniden okunabilir.

Aga kelimesi daha sonraki Türkçe metinlerde kadın ünvanı olarak geçmektedir. Belki yazıt elliptik bir şekil olup, kadının ismi yazılmamıştır. Babur'un Vakayı'nde Ağa ünvanı kadın isimleri ile birlikte şöyledir. Zübeyde

¹³ Sovetskaya Etnografiya, 1965/2, s. 104-113.

Ağa, Fatma Sultan Ağa, Zühre Begi Ağa, Ümid Ağaça, Papa Ağaça, Lâtif Sultan Ağaça, Mingli Bi Ağaça, Begi Sultan Ağaça vs¹⁴.

adırlı- fiili ablatif ile tercüme edildiği için metindeki datif eklerini ablatif fonksiyonunda kullanılmış sayıp metni şöyle tercüme edebiliriz.

"Kuy'daki kunçuyum ... Ağa'dan ÖZ'deki oğulumdan ayrıldım".

4. W. Radloff *Elegest-I* (E 10) yazıtının 8. satırı olarak verip B²L²M WG¹R¹N¹T¹, S²W B¹WL¹N̄K R²L²R²MD²G²M Y¹Q şeklinde transliterasyonladığı cümleyi *b(e)l(i)m ugr(i)nta sü bol(u)n̄g (e)rl(e)ri(i)m (e)dg(i)m y(o)k* şeklinde transkripsiyonlamış ve "Zum Schutze meines Bäl seid ein Heer! ich habe keine Halden, keine Guten mehr, ..." şeklinde de tercüme etmiştir¹⁵.

S. E. Malov cümleyi *el(i)m og(u)r(u)nta sü bol(u)p (e)rl(e)r(i)m (e)dk(i)m y(o)k* şeklinde okumuş ve "V jizni moego gosudarstva, vo vremya voynı, u menya ne okazalos' geroev-udal'tsov = Devletimin hayatı boyunca, savaş esnasında, yanında kahraman yoktu" şeklinde de tercüme etmiştir¹⁶.

Hüseyin Namık Orkun ise aynı cümleyi *el(i)m ugr(i)nta sü bol(i)p (e)rl(e)r(i)m (e)d(i)m y(o)k* okumuş ve "Ülkem uğrunda asker olup adamlarım ayak kabım yok" şeklinde tercüme etmiştir¹⁷.

Metin dikkatli bir şekilde kontrol edildiğinde ibare *el(i)m ug(u)r(i)nta : sü bol(u)p : (e)r (ö)l(i)rm(e)dük(i)m yok* şeklinde okunabilmektedir. Bu transkripsiyonumu "ülkem uğrunda asker olup (düşman askeri) öldürdüm" şeklinde tercüme ediyorum.

5. *Elegest-I* (E 10) yazıtının III. satırı T. Tekin tarafından *köök t(e)n̄gride kün ay azdim* okunmuş ve "I have been separated from the sun and the moon in the blue sky"-şeklinde tercüme edilmiştir¹⁸.

D. D. Vasilyev'in *Korpus*'ta yazıtın III. satırı olarak verdiği K²WwK T²NKR²YD² : K²WN² Y¹ 'ZD¹M transliterasyonu ise yazıtın orjinalinde K²WwK T²NKRYD² : K²WN² Y¹'Z R²MS² şeklinde geçmektedir. Ben metni

¹⁴ Bk. R. R. Arat, *Vakayı, Babur'un hatıratı*, Cilt: II, Ankara 1946, s. 576-577.

¹⁵ W. Radloff, *Die alttürkischen Inschriften der Mongolei*, St. Petersburg, 1895, s. 314.

¹⁶ S. E. Malov, *Eniseyskaya Pis'mennost Tyurkov*, M.-1, 1952, s. 26.

¹⁷ ETY, III, s. 180.

¹⁸ UAYb, s. 143.

kök t(e)n̄gride : kiün (a)yaz (e)rm(i)s şeklinde okuyor ve "Mavi gök yüzünde güneş parlak imiş" şeklinde de tercüme ediyorum¹⁹.

6. Aynı yazıtın *Korpus*'ta VI. satır olarak verilen WR¹N̄K W : K²WL²G² : T¹ wK¹ : B²WG²W T²R²K²K¹, ibaresindeki wK¹ işaretini yazıtta $\ddot{\text{t}}$ alp ligatürü şeklinde geçmektedir. Osman Nedim Tuna bu ligatürü $a + 1 + p = \mathfrak{J} + \mathfrak{J} + 1 = \mathbb{J}$ veya $\mathbb{J}$ şeklinde açıklamaktadır. (Ligatür beş yerde geçmektedir. E 1O, 5. ve 6. satırlar, E 41, 1. satır ve E 68 1. ve 13. satırlar). Keza T²R²K²K¹ : $\mathfrak{T}\mathfrak{H}\mathfrak{Y}\mathfrak{T}\mathfrak{h}$ transliterasyonundaki K¹ $\mathfrak{h}$ sesi N² $\mathfrak{H}$ şeklinde tamir edilip N² olarak anlaşılmalıdır. Doğru transliterasyon B²WG²W T²R²K²N² şeklinde olup ancak *bögü t(e)rk(e)n* şeklinde transkripsiyonlanabilir.

Aynı isim *Elegest-II* (E 52) yazıtının 2. satırında B²G²W T²R²K²N² : *B(ö)gü T(e)rk(e)n* şeklinde geçmektedir.

Satırı şöyle okuyabiliriz: *ur(u)n̄gu : kül(ü)g (a)t(a) alp : bögü t(e)rk(e)n*. Satırın devamı ise şöyledir: *k(a)n̄g(i)m : b(e)g : (e)rd(e)m : üç(ü)n : b(e)n (e)rk(i) (?) [b(a)rd(i)m]*.

7. *Altın-Köl* (E 29) yazıtının dördüncü satırı W. Radloff tarafından R²R²D²ML² B¹WL¹S¹, R¹ B¹WD¹N¹ YS²R²K² Y²WR²MD²Y şeklinde transliterasyon ve *er erdem elim bolsar bodun esrik yürümedi* şeklinde transkripsiyonlanmış "Mein heldenmutiger Stamm, das Volk der Bolschar lebte nicht in Erregung (d. h. lebte in Ruhe so lange ich lebte)" şeklinde de tercüme edilmiştir²⁰.

S. E. Malov aynı satırı *(e)r (e)rd(e)m (e)l(i)m bols(a)r, bud(u)n isr(e)k yör(ü)m(e)di* şeklinde okumuş ve "Tak kak moe gosudarstvo obladato geroyskoy doblest'yu to narod vozbuydennim (*ili* myatusimsya) ne dodil ... (k dvoim?) = Çünkü benim devletim kahraman yiğitlige sahipti, halk da coşkunlukla (*veya* duraksayarak) gitmedi ... (ikiye?)" şeklinde de tercüme etmiştir²¹.

Hüseyin Namık Orkun cümleyi *(e)rd(e)ml(i)g bols(a)r budun isr(e)k yör(ü)m(e)di* transkripsiyonlayarak "Erdemli olsa kavim sarhoş yürümedi..." şeklinde tercüme etmiştir²².

¹⁹ ayas/ayazıçın bk. *EDPT*, 276a-b.

²⁰ W. Radloff, s. 335.

²¹ S. E. Malov, s. 56.

²² ETY, III, s. 104.

Metni son yayımlayan Sergey G. Klyastorniy ise satırı *erdem elim bulsar bodun esriük yürümedi* okuyup "Benim yiğit elim, Bulsarların halkı şaşırmadı (kendi mutsuzluklarından dolayı)" şeklinde tercüme etmiştir²³.

Nâşirlerin *bud(u)n* ve *bod(u)n* okuduğu kelimenin imlâsı yazıtta $B^1WD^1N^1Y$ *bod(u)ni* şeklindeki dir. Ben Hüseyin Namik Orkun'un *isr(e)k yör(ü)m(e)di* ve S. G. Klyastorniy'ın *esriük yürümede* okunuşlarını da *(i)s(i)rk(e)yü (e)rm(e)di* şeklinde okuyarak cümleyi *(e)rd(e)ml(i)g buls(a)r : bod(u)ni : (i)s(i)rk(e)yü (e)rm(e)di* şeklinde transkripsiyonluyor ve "Kahramanlığı bulduğunda (kahramanlık mertebesine eriştiğinde) milleti onu korumaya muktedir olmadı" şeklinde tercüme ediyorum.

8. Sonuç olarak okunuşlarının yüzüncü yıl dönümünde Yenisey yazıtlarının üzerinde başta imlâ olmak üzere fonetik, morfoloji, sentaks ve semantik araştırmaların yapılması ve anıtların kalıplarının daha iyi incelenmesi konularının tazeliğini koruduğunu söyleyebiliriz.

Yenisey yazıtlarının doğru okunup anlaşılması konusunda daha yapılacak pek çok şey olduğuna inanıyorum.

---

²³ S. G. Klyastorniy, "Stelı Zolotogo Ozera (K datirovke yeniseyskih runiçeskikh pamyatnikov) (Altın-Köl dikili taşları (Yeniseyin göktürk harfli anıtlarını tarihlendirilmesine dair)", *Turkologica*, K. semidesyatiletiiyu akademika A. N. Kononova, Leningrad 1975, s. 258-267.